

עלון קהילתי מעין חי

לעילוי נשמת נפתלי צבי - צביקה - מילר

★ חדשות הקהילה ★

זמן תפילת שחרית בשבת

כמידי קיץ, תפילת שחרית בשבת זו תחל בע"ה בשעה 08:00, בברכת "קיץ בריא ושמח"!

תרומת הקידוש

הקידוש נתרם לרגל יום הולדתו ה-40 של רב הקהילה הרב שלמה גולדפרב, שה' ישלח לך בריאות אריכות ימים ברוב שמחה ונחת עם המשפחה והקהילה.

שיעור בפרקי אבות

השיעור בפרקי אבות מפיו של ר' יורם טהור, המתקיים בימי הקיץ בכלל וימי ספירת העומר במיוחד, יתקיים בע"ה החל משבת זו בשעה 18:15.

השיעור בגמרא מפי הרב שלמה, יחל בע"ה

בשעה 17:30.

מזל טוב

ברכת "מזל טוב" לבבית, שלוחה למשפחת שמושקוביץ לרגל הכנסו של בנם ונכדם היקר, עילי לנועם עול מצוות בשבת זו.

יהי רצון שכשם שזכו להכניסו למצוות, כן יכניסוהו לתורה, לחופה ולמעשים טובים מתוך שמחה, בריאות ונחת, אמן!

תנחומים

תנחומינו הכנים למשפחת רויטמן על פטירתה של אפרת ז"ל.

השבעה תתקיים ברחוב לוטם 16 בכפר ורדים. המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער, אמן!!

ערב נשים והפרשת חלה

ביום ראשון הקרוב, ליל ראש חודש אייר, יתקיים ערב נשים וטקס "הפרשת חלה" בבית משפחת כהן, רחוב חצב 8, מהשעה 20:00.

יום העצמאות

ערבית חגיגית בערב יום העצמאות ביום ד'

בשעה 19:30

שחרית ביום ה' בשעה 7:00

זמני השבת

כניסת השבת: 18:56

יציאת השבת: 20:02

פרשת קדושים

מאת: הרב שלמה גולדפרב

בפרשתנו התורה מזכירה: "לא תגנובו". זה האיסור על גנבת ממון (לעומת האזהרה "לא תגנוב" בעשרת הדיברות, האמורה על גנבת נפשות). על האיסור הזה של גנבת ממון אמרו חז"ל: "כל הגונב - כאילו עובד עבודת כוכבים".

חז"ל מדייקים מאוד בדבריהם, ואם אמרו שגנבה דומה לעבודה זרה, התכוונו לא רק להדגיש את חומרתו של איסור גנבה, השקול לחטא החמור ביותר, עבודה זרה; אלא שעצם החטא של גנבת ממון יש בו דמיון לעבודה זרה. נשאלת השאלה, במה דומה גנבה לעבודה זרה!?

מתברר שגנבה יש בה חומרה מיוחדת. על חטא 'עיר הנידחת' מזהירה התורה: "ולא ידבק בידך מאומה מן החרם". אומרת על כך המשנה: "שכל זמן שהרשעים בעולם - חרון-אף בעולם. אבדו רשעים מן העולם - נסתלק חרון-אף מן העולם". שואלת הגמרא: "מי הם הרשעים?", והתשובה ניתנת היא: "הגנבים". הרי שגנבה היא דבר חמור ביותר, שמביא "חרון-אף בעולם".

הדבר נובע מכך, שגנבה יוצרת מצב של חטא מתמשך, שאינו מסתיים אלא כאשר הגנב מחזיר את הגנבה אשר גנב. אין כאן פעולה אחת בלבד של חטא, שהוא רגע הגנבה, אלא רצף בלתי-פוסק. כל זמן שהדבר הגנוב לא הוחזר לבעליו, הגנב מוסיף לחטוא בחטא החמור הזה.

יתרה מזו, עצם חטא הגנבה דומה במהותו לעבודה זרה. ידוע מדוע החמירה התורה בעונשו של גנב מבגזלן, שהגזלן אמנם אינו מפחד מהקב"ה, אך גם אינו מתיירא מבני-אדם ופועל בגלוי; ואילו הגנב יש בו פחד ויראה - הוא מתיירא מבני-אדם, ולכן גונב במסתרים, אבל אינו חושש מהקב"ה. הגנב מדמה כאילו "עזב ה' את הארץ ואין ה' רואה".

בכך דומה הגנב לעובד עבודה זרה, הממיר את הקב"ה באילולי הבל ועובד אותם ומשתחוה להם. אף הגנב מעיד שיש בו יראה, אבל במקום להתיירא מהקב"ה, הוא מתיירא מבני-אדם. לכן נאמר "כל הגונב - כאילו עובד עבודת כוכבים". מהעניין הזה אפשר ללמוד הוראה נפלאה לכל יהודי. כשיהודי עובר עברה, חלילה, עלול הוא לחשוב שאמנם עליו לשוב בתשובה, אבל מה החיפזון, אפשר לעשות תשובה גם בהזדמנות אחרת. על כך אומרים לו, שכל עוד לא עשה תשובה, יש "חרון-אף בעולם".

ולעומת זה, בהמשך אותו מאמר חז"ל נאמר: "צדיק בא לעולם, טובה באה לעולם". כשיהודי עושה פעולה טובה, אין זו פעולה חד-פעמית, אלא היא פעולה מתמשכת של טוב וצדק, המביאה טובה לעולם כולו. כשאדם מתבונן, שביכולתו להסיר רגע קודם את 'חרון האף' שבעולם ולהביא 'טובה' לעולם, הדבר חייב לזעזעו, ולהמריצו לקיים מוקדם ככל האפשר את החלטתו הטובה, ועל-ידי זה להביא תיכף ומיד את ה'טובה' לעולם.

(מעובד מליקוטי שיחות חי"ז)

בעל האכסניה התהלך אנה ואנה, טרוד במחשבותיו. ציפיות רבות תלה באכסניה שבנה, שתהיה מקור פרנסה לכלכלת ביתו, אך זו, לא דיי שאינה מכניסה רווחים, אלא בקושי מכסה את ההוצאות.

היהודי הזה התגורר בעיירה ברוסיה הלבנה. לצד חסידים בעלי מוחין ובעלי 'עבודה', התגוררו בעיירה גם יהודים פשוטים, בעלי-מלאכה ואיכרים. בעל האכסניה נמנה עם הסוג השני. הסיבה העיקרית לאי-הצלחתה של האכסניה נבעה ממיקומה. היא שכנה בקצה העיירה, ולא הייתה מועדפת על האורחים שבאו לשהות בחצר הרבי.

זה היה בוקר ערב חג-השבועות. החג כבר כמעט כאן, ועדיין אין לו אפילו אורח אחד. היהודי התהלך ברחובות העיירה, ומבלי משים הגיע לפני חצר ביתו של הרבי, המהר"ש. באותה שעה עמד הרבי במרפסת ביתו, שבקומה השנייה, וראה אותו עומד ברחוב. הרבי קרא לאיש בשמו. היהודי הופתע מאוד, הן מעצם הפנייה אליו, הן מהעובדה שהרבי ידע את שמו. 'מניין הרבי מכיר אותי', תהה בליבו.

"אתה נראה מודאג, האם דבר-מה אינו כשורה אצלך?", שאלו הרבי.

היהודי השיב בפשטות: "הפרנסה קשה, האכסניה ריקה מאורחים, ובביתי אין כול בעבור צורכי החג".

הרים הרבי את ראשו והביט לעבר האופק. הוא הניח את ידו על עיניו כמנסה להיטיב ראות, ואז פנה אל היהודי: "רואה אני מרחוק עגלות רבות מתקרבות לעיירה. ודאי מגיעה קבוצה גדולה של חסידים לעשות כאן את החג, ובאכסניות האחרות לא יהיה די מקום לאכלסם. רוח מהר והכן מזון לסעודות החג בעבור האורחים הרבים, וכמובן גם די מקום ללון".

בתמימותו הבין היהודי הפשוט, כי הרבי, העומד במרפסת הגבוהה, רואה עגלות מתקרבות. ליבו עלץ למשמע הבשורה הטובה, אך שוב עלתה עגמימות על פניו: "הלוא אין בידי פרוטה לקנות מצרכים לסעודות החג, ודאי שלא לאורחים רבים".

הורה הרבי לאיש להיכנס לביתו, הוציא עשרה רובלים ומסרם לו, ואמר: "זאת תיקח בהלוואה ממני בעבור סידור האכסניה לחג, וכשיהיה באפשרותך תחזיר לי".

אסיר-תודה נפרד היהודי מהרבי, ומיהר להודיע על כך לאשתו. יחדיו מיהרו לשוק וקנו את כל הדרוש בשפע, בכמות מספיקה למאה איש. בקושי סחבו על עגלתם את המצרכים הרבים, ובהגיעם לאכסניה החלו בבישול בכמויות ענק ובסידור מקומות לינה רבים. בעל הבית ניצח על המלאכה שמח ומאושר.

חלפו כמה שעות. לפי השערותו אמורים היו החסידים להגיע לעיירה בתוך מחצית השעה מאז שיחתו עם הרבי, ועדיין לא נראה שום אורח בפתח. בכל-זאת לא איבד את ביטחונו והמשיך בהכנות.

כשעמד היום לערוב, החלו חששות כבדים לכרסם בליבו. "אם לא יגיעו האורחים, תהיה כל המלאכה הגדולה לשווא. המזון המבושל יתקלקל וההפסד יהיה עצום", חשב לעצמו.

מחצית השעה נותרה לכניסת החג. באין-ברירה לבש היהודי את בגדי החג, ובלב שבור יצא לבית-הכנסת. בקושי הספיק להתרחק מביתו, ולפתע נשמעות שעטות סוסים ועגלות. עוד רגע קט והעגלות הראשונות כבר עצרו ליד ביתו. מהעגלות העמוסות ירדו חסידים רבים, כולם ממחרים מפני החג המתקרב, והם שואלים בתחינה אם יש באפשרותו לאכסנם.

"נסתפק במועט, ואף ללינה נסתדר במה שיש", אמרו החסידים, והוסיפו כי בגלל טעות בדרך התעכבו שעות רבות במסע המייגע, ובקושי הספיקו להגיע ברגע האחרון.

בעל-הבית, שפתאום החל לקרן מאושר, הרגיעם ואמר כי יש לו אוכל מוכן ומקומות ללון עד מאה איש. מספר האורחים היה כשלוש-מאות, אך את החסידים הדבר לא הטריד. "את המנות נחלק לשלושה, וכך תהיה מנה לכל אחד ואחד", אמרו. "ובאשר ללינה, בימים החמים האלה נוכל לישון גם בחצר הבית".

מיהר בעל-הבית להביא מצעים מהשכנים, עד שהייתה האכסניה מוכנה לקבל את כולם, והחסידים יצאו שמחים וצוהלים לעבר בית-מדרשו של הרבי לתפילת החג.

ימי החג עברו על החסידים וגם על בעל-הבית באווירה עילאית, ובמוצאי החג נפרדו ממנו כשפיהם מלא תודות ותשבחות, לאחר שדאגו לשלם לו במיטב כספם, הרבה יותר מן התשלום המקובל, פיצוי לטרחה שטרם בעבורם. בסיכום האירוח התברר, כי הרווח שצבר עלה על כל הכנסותיו מאז פתח את האכסניה...

הוא הודה לה' וחש אסיר תודה לרבי על עצתו. למחרת החג מיהר אל בית הרבי, להודות לו ולהחזיר את עשרת הרובלים. קודם שפנה לצאת מחדר הרבי אזר עוז וביקש לשאול שאלה קטנה: "הלוא בשעה שבישר לי הרבי על האורחים המגיעים, עדיין היו הללו רחוקים מאוד מהעיירה, כיצד אפוא ראה אותם הרבי?".

חיך קל עלה על שפתיו של הרבי והוא השיב: "**כשעומדים גבוה והשמש מאירה, רואים למרחוק**"...הבין היהודי מה שהבין, ושב לביתו שמח וטוב-לב.

(לרגל יום הולדת הרבי מהר"ש, ש' בב' באייר תקצ"ד)

שאלה: כשיש לאדם ספק אם היום יום שני או שלישי לעומר, למשל - האם הוא יכול לספור מספק את שני הימים?

תשובה: הגדרת פעולת הספירה אמורה להיות - קביעה ודאית של המספר (ומי שספר בשפה שאינו מבין, לא יצא, לדעת הרבה פוסקים). על-כן נטען בפוסקים שספירה שאינה ברורה אינה נחשבת 'ספירה' כלל.

לעומת זה, בעל 'המאור' הקשה, מפני מה אין סופרים שתי ספירות בכל יום, כמו שעושים שני ימים-טובים מספק? והשיב,

שאם באנו לספור כך, תסתיים הספירה השנייה בחג-השבועות עצמו, ויבואו לזלזל בחג שהוא מן התורה. העובדה שלא תירך שספירה מספק אינה ספירה, מוכיחה שאינו סובר כך.

כמו-כן תמהו על כך הרבי מליובאוויטש

ואחרים, מהזמן שהיו בית-דין מקדשים את החודש על-פי ראיית הירח. אם נאמר

שאי-אפשר לספור שתי ספירות מספק, הרי בכל מקום שלא הגיעו אליו

שלוחי-בית-דין (ולכן נהגו שם תמיד יום-טוב שני) לא קיימו את מצוות ספירת העומר

כראוי מעולם, וברור שלא בירכו על הספירה, שהרי ביום ט"ז ניסן עדיין חגגו יום-טוב שני,

מפני הספק, ולא יכלו לברך, ואם-כן חסר בדין "תמימות" של כל ימי הספירה! (ואיך

לא נזכר דבר תמוה כל-כך בתלמוד?!).

הפסיקה, לדעת ה'ביע אומר' וה'מנחת

יצחק', היא: יספור את שתי הספירות ללא

ברכה. כאשר יתברר לו שאחת מהן נכונה,

יוכל להמשיך לספור את שאר הימים בברכה.